

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci

Vineri, 14 septembrie: *Înălțarea Sfintei Cruci*

Evangelia Duminicii dinaintea Înălțării Sfintei Cruci

(Convorbirea lui Iisus cu
Nicodim)

Ev. Ioan 3, 13-17

Zis-a Domnul: Nimeni nu s-a suit la cer decât Cel ce S-a coborât din cer, Fiul Omului, Care este în cer. Și, după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să Se înalțe Fiul Omului, ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Pentru că Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Fiindcă n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască prin El lumea.

Văzut-a lumină din cer marele Constantin, arătându-se semnul Crucii cu stele, întru care și biruind mulțimea vrăjmașilor, s-a sânguit de a descoperit lemnul Crucii și a zis către dânsul unele ca acestea:

Bucură-te, marginea sfatului celui negrăit;
Bucură-te, tăria poporului celui binecuvântat;
Bucură-te, cel ce înfrânge taberele vrăjmașilor;
Bucură-te, cel ce arzi cu văpaia pe demoni;
Bucură-te, sceptrul ceresc al împărăteștii oști;
Bucură-te, armă nebiruită a iubitoarei de Hristos oști;
Bucură-te, ceea ce dobori sprânceana barbarilor;
Bucură-te, ceea ce ocârmuiești sufletele oamenilor;
Bucură-te, izbăvitoarea multor răutăți;
Bucură-te, dăruitoarea multor bunătăți;
Bucură-te, prin care saltă purtătorii de Hristos;
Bucură-te, prin care iudeii se tânguiesc;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!

Din Acatistul Sfintei Cruci

Având două firi, adică cea omenească și cea dumnezeiască, Hristos a răbdat Patima în umanitatea Sa, pentru ca fără distincție, Cel care a suferit să fie numit deopotrivă Domnul Slavei și Fiul Omului, chiar dacă este scris: Care S-a coborât din cer.

A fost bine că Domnul a poruncit aceasta, căci prin ridicarea șarpelui de aramă, rănilor celor care erau mușcați de șarpe se vindecau; căci șarpele de aramă este un chip al Crucii... În același fel, lumea a fost răstignită în ispitirile ei. De aceea, nu unul real, ci un șarpe de aramă a fost spânzurat. Aceasta s-a făcut așa pentru că Domnul a luat asupra Lui asemănarea unui păcătos în trupul Lui, dar în realitate, era fără de păcat. În acest fel, el a imitat un șarpe prin aparența înșelătoare a slăbiciunii omenești, pentru ca atunci când va lăsa deoparte pielea trupului (așa cum șarpele își schimbă pielea), El să distrugă viclenia adevăratului șarpe. (Sfântul Ambrozie al Milanului)

Șarpele de aramă - lecția convertirii răului în bine

Duminica dinaintea sărbătorii Înălțării Sfintei Cruci face parte dintre duminicile speciale ale anului bisericesc. Împreună cu cea care va urma, aceste două duminici flanchează sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci, dând un conținut aparte întregii săptămâni.

De ce atâta atenție pentru Sfânta Cruce ? Doar au existat și există multe semne și obiecte utilizate ca mijloace de identificare pentru creștini. De exemplu, semnul peștelui, utilizat de către creștini ca semn distinctiv la fel ca Sfânta Cruce. Reprezentarea schematică sau artizanală a peștelui era privită ca o mărturisire de credință. Literele din cuvântul „pește”, ἰχθύς (Ihtis) în limba greacă, exprimau fiecare câte un cuvânt, care împreună cu celelalte mărturiseau pe *Iisus Hristos Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul*.

Chiar și unele obiecte s-ar fi putut bucura de cinstire, având în vedere faptul că Mântuitorul Iisus Hristos, de exemplu, a prefăcut apa în vin la Cana Galileii, iar câteva dintre vase se păstrează până astăzi în bisericile din Cana Galileii ca mărturie a ceea ce s-a petrecut atunci. Nimeni însă nu cinstește acele vase. Nemaivorbind de Sulița cu care a fost împuns Răstignitul, cuiele, trestia, cununa de spini, sau buretele cu oțet. Dintre toate s-a detașat cinstirea Sfintei Cruci, care aparține cultului creștin dintru începuturi.

Prin Cruce Mântuitorul Iisus Hristos ne-a oferit predica completă. I-a învățat pe parcursul vieții Sale pământești, spune evanghelistul, ca „Unul Care avea putere” (Matei 7,29), iar uneori le spune: *Datu-Mi-s-a toată puterea, în cer și pe pământ* (Matei 28, 18). Cu toate acestea însă învățătura Sa nu a găsit suficientă forță spirituală în sufletele ucenilor, căci El care le vorbea că e una cu Tatăl este întrebat de ucenicul Filip: *Doamne, arată-ne nouă pe Tatăl și ne este de ajuns* (Ioan 14, 8), nemaivorbind de faptul că la pătimirea Domnului cu toții s-au dispersat, s-au împrăștiat înfricoșați, iar Petru care și-a arătat puternic și public devotamentul, a ajuns chiar să se lepede de Mântuitorul Hristos.

Predica Mântuitorului Hristos este completată prin Jertfa Crucii. Abia Jertfa Crucii ne cheamă să descoperim într-o altă lumină viața,

învățătura, patimile, răstignirea, moartea și Învierea Domnului Hristos. Cheia de interpretare a tuturor acestora, stă în Sfânta Cruce.

Iată că în evanghelia duminicii de astăzi Mântuitorul Iisus Hristos însă sublinia un lucru care este esențial pentru înțelegerea Sfintei Cruci. Pentru că de obicei, atunci când vorbim de Sfânta Cruce, chiar dacă privim ca semn al pătimirilor Domnului Hristos, ne gândim la umilință, suferință, la chinuri pe care El le-a primit prin răstignire pe Sfânta Cruce. Și chiar atunci când vorbim de asumarea unei cruci personale a noastre, tot la partea neplăcută a vieții ne gândim. Atunci când o suferință sau o tulburare ne apasă, ne consolăm unii pe alții cu acest ”ce să-i faci, e crucea vieții”. Altfel spus, oricum am încerca să privim spre Sfânta Cruce, nu vedem în ea decât suferință și incapacitate a noastră de a depăși această suferință.

În convorbirea pe care o are cu Nicodim, Mântuitorul însă le vorbește contemporanilor Săi, despre Sfânta Cruce, într-un mod cumva codificat, conferindu-i parcă un alt înțeles. Pentru că El spune așa: precum șarpele de aramă odinioară înălțat pe stâlp a adus izbăvire celor care erau mușcați de șerpii veninoși, pe parcursul trecerii poporului Israel prin pustia Sinaiului, tot așa și Fiul Omului trebuie să se înalțe ca prin această înălțare a Sa să aducă izbăvire omului, nu din mușcături de șarpe veninos, ci din mușcarea pe care o face „șarpele înțelegător”, adică diavolul, sufletului omenesc. Veninul său cuprinde și trupul și sufletul deopotrivă. Atunci când suferința omului pleacă de la trup, ea poate să ajute sufletul să înțeleagă mai bine ceea ce se petrece în realitate și mai ales să vadă dintr-o altă perspectivă suferința trupească. Când însă boala pleacă dinspre suflet spre trup, trupul nu mai este capabil să face același lucru, trupul se supune căderii sau decăderii sufletului.

De aceea, imitarea lui Hristos nu trebuie să se limiteze doar la a ne asuma suferințele, greutățile și necazurile vieții acesteia. Pentru creștin devine esențial cum să le transforme pe acestea într-un bine pentru ceilalți. De multe ori vin necazuri pe care nu le înțelegem, dar în toate acestea este o profundă pedagogie a lui Dumnezeu care încearcă să ne readucă de a fi sus pe Cruce.

Referendumul pentru căsătorie și respectarea Constituției, 7 octombrie

Camera Deputaților a adoptat pe 9 mai 2017, cu 232 de voturi "pentru", 22 "împotriva" și 13 abțineri, inițiativa cetățenească de revizuire a Constituției care prevede că familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între un bărbat și o femeie, semnată de 3 milioane de cetățeni.

Propunerea trebuie să fie votată și de Senat, ulterior fiind necesară organizarea unui referendum.

Conducerea PSD a decis, sâmbătă, în timpul ședinței grupurilor parlamentare de la Neptun, ca referendumul pentru redefinirea noțiunii de familie în Constituție va avea loc pe 7 octombrie.

„Dumnezeu a rânduit anumite legi. **Printre legile cele mai importante pe care Dumnezeu le-a înrădăcinat în mintea oamenilor este aceea ca familia să fie formată din bărbat, femeie și pruncii lor. Un lucru mai sfânt și mai demn de apărut nu există cred în această lume.** Oamenii de bine să își arate adeziunea lor vizavi de respectarea unei porunci a Domnului ca să se împlinescă și la noi, așa cum s-a întâmplat și împlinit și în alte țări ale lumii, când oamenii au introdus în Constituție acest gând absolut curat că familia nu poate fi formată decât dintr-un bărbat, soția lui și pruncii pe care îi binecuvântează Dumnezeu” (...)

La acest referendum pentru ocrotirea familiei, bărbat cu femeie, e necesară prezența și exprimarea noastră. „Să nu fie nimeni care să lipsească, Doamne ferește, la un asemenea eveniment și, împreună cu dumneavoastră, să aduceți fiecare câte cel puțin 50 de persoane, ca să se vadă care este, în cele din urmă, dorința oamenilor de bine din țara aceasta”. (IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei)

Cronicar

Cronică parohială

În ziua de duminică, 26 august 2018, în biserica noastră, s-a oficiat slujba de mulțumire pentru împlinirea a 50 de ani de căsnicie în viața familiei Inginer Neculai Olimpiu și Prof. Nicoleta Steliana Baran.

La sărbătorirea acestui moment deosebit – Nunta de aur, cei doi miri au împărtășit bucuria împreună cu membrii familiei: cei doi copii, nora și nepoțica.

Dumnezeu să-i binecuvinteze și să le dea multă sănătate și viață lungă împreună !

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888

Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,

redactor_sef@yahoo.com, Vasilica Onofrei

Foto: Valentin Burlacu

Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Loșonczy, Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Program liturgic în această săptămână

◆ Duminică, 9 septembrie 2018

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate,
pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au
spovedit și au primit binecuvântare de la
părintele duhovnic)

18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ Joi, 13 septembrie 2018,

18:00 Slujba Vecerniei

◆ Vineri, 14 septembrie 2018

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate,
pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au
spovedit și au primit binecuvântare de la
părintele duhovnic)

◆ Sâmbătă, 15 septembrie 2018

07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
Taina Sfintei Împărtășanii (pe nemâncate,
pentru copiii sub 7 ani și persoanele care s-au
spovedit și au primit binecuvântare de la
părintele duhovnic)

18:00 Slujba Vecerniei

Picătura de înțelepciune:

O veche legendă norvegiană povestește despre un om pe nume Haakon care privea mereu imaginea lui Hristos răstignit. Crucea era foarte veche și acolo veneau mulți oameni să se roage cu evlavie. Mulți veneau aici pentru a cere câte o minune.

Într-o zi și Haakon s-a gândit să ceară o favoare. Împins de un sentiment generos, a îngenuncheat în fața crucii și a spus:

– „Doamne, vreau să fiu în locul Tău. Lasă-mă să stau în locul Tău pe cruce”. Și rămase cu privirea ațintită asupra crucii, parcă așteptând un răspuns.

Domnul vorbi iar vorbele Lui căzură din înalt șoptitoare dar ferme.

– „Fiule, îți voi îndeplini dorința, dar cu o condiție”.

– „Care, Doamne?” întrebă Haakon. „Este o condiție greu de îndeplinit? Sunt dispus să mi-o asum și cu ajutorul Tău, Doamne, voi reuși”.

– „Ascultă... Orice ar fi să se întâmple și orice ar fi să vezi, trebuie să păstrezi tăcere pentru totdeauna”.

Haakon răspuse:

– „Îți promit, Doamne!” Și schimbul se făcu.

Nimeni nu observă schimbarea. Nimeni nu-l recunoscu pe Haakon bătut în cuie pe cruce. Între timp Domnul ținea locul lui Haakon. Și pentru mult timp fu astfel și nimeni nu observă nimic.

Dar într-o zi veni un om bogat și după ce se rugă, plecă uitându-și portofelul lângă cruce. Haakon văzu și tăcu.

Nu spuse nimic nici când un sărac, care veni câteva ore mai târziu, fură portofelul uitat de bogătaş.

Și nu spuse nimic nici când un băiat veni să se roage pentru binecuvântare înainte de a face o lungă călătorie..

Dar în acel moment se întoarse bogătaşul în căutarea portofelului. Fără să stea pe gânduri, spuse că băiatul furase portofelul.

Bogătaşul se apropie de băiat și-i spuse furios:

– „Dă-mi înapoi portofelul pe care mi l-ai furat!”

Tânărul replică surprins:

– „Eu nu am furat niciun portofel!”

– „Nu minți și dă-mi-l înapoi imediat!”

– „Vă repet că nu am luat niciun portofel!” răspuse băiatul.

Bogătaşul furios începu să-l lovească pe tânăr. Atunci se auzi o voce puternică:

– „Oprește-te!”

Bogătaşul privi în sus și văzu că imaginea de pe cruce îi vorbea.

Haakon care nu mai putuse păstra tăcerea, strigă apărându-l pe tânăr și acuzându-l pe bogătaş pentru falsele învinuiri pe care i le aducea. Acesta rămase uimit și ieși din locul de rugăciune.

Tânărul plecă de asemenea fiindcă se grăbea să plece în călătorie.

Când cei doi plecară, Hristos îi spuse credinciosului:

– „Coboară de pe cruce. Nu poți să-mi ocupi locul. Nu ai fost în stare să păstrezi tăcere.”

– „Dar, Doamne... – spuse Haakon – cum puteam să permit o asemenea nedreptate?”

Locurile se schimbă, Iisus se întoarse pe cruce și credinciosul în fața acesteia.

Dumnezeu continuă să vorbească:

– „Tu nu știai că a fost bine ca bogătaşul să piardă portofelul fiindcă avea în el banii pentru a cumpăra virginitatea unei tinere.

În schimb săracul avea nevoie de banii aceia și a fost foarte bine că i-a luat.

– Iar băiatului i-a prins bine bătaia primită fiindcă din cauza rănilor nu a mai putut pleca în acea călătorie...

... Pentru că doar acum câteva minute s-a scufundat vaporul cu care ar fi trebuit să plece...

Tu nu știai nimic. Eu, da. De aceea tac”.

Și Domnul se afundă din nou în tăcere.

De multe ori ne întrebăm:

De ce Dumnezeu nu ne răspunde? De ce Dumnezeu păstrează tăcerea? Mulți și-ar dori ca Dumnezeu să ne răspundă ceea ce doresc ei să audă... Dar nu este așa.

Dumnezeu ne răspunde chiar și prin tăcere!

Trebuie să învățăm să ascultăm. Tăcerea Lui divină este menită să ne spună, fără cuvinte, că El știe ce face.

Și în tăcerea Sa ne spune cu iubire:

- **Ai încredere în mine... știi bine ce am de făcut!**